

דברי חכמה

שיר קציר / אביגיל מגידנה גרוס

מה קוצר לו אדם בחייו?
נדיבות שזרע ונשבה אליו
מעשים טובים שפזר בדרך
שביל שסלל בדמעות וחיוכים
וגם אם הכו הרוחות בשדותיו
המשיר לנגן תו אחר תו
מה קוצר לו אדם בחייו?
אהבות שאהב וצחוק ילדיו

גיליון מס' 2538 כ"ט אב תשע"ט * 10 באוגוסט 2018

כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: שושנה שרקי sachlav@outlook.com

הספק המצטיין של נובל אנרג'י: "הבונים" מקיבוץ כפר הנשיא

נובל אנרג'י בחרה בחברת "הבונים" מקיבוץ כפר הנשיא, המספקת אלפי מגופים לאסדת לווייתן, ל"ספק מצטיין" מתוך מאות ספקי הפרויקט.

בטקס שהתקיים בסוף השבוע במשרדי החברה בכפר הנשיא קיבל אליעד כץ, מנכ"ל הבונים, את האות מידי בריאן הוגאן, מנהל פרויקט לווייתן, וביני זומר, סגן נשיא נובל אנרג'י לעניינים אזוריים.

במהלך הטקס אמר ביני זומר כי הבחירה בחברת הבונים לספק מצטיין מסמנת פריצת דרך ממשית של תעשיות ישראליות בשוק הגז והנפט העולמי. "הבונים הוכיחה לנו כי היא אינה נופלת מספקים אחרים ברמה ובסטנדרטים הגבוהים ביותר הנדרשים לפרויקטים של גז טבעי, כמו אסדת ההפקה של לווייתן", סיפר זומר.

אריאל ויטמן

בונים לווייתן

חברת הבונים מקיבוץ כפר הנשיא, המספקת אלפי מגופים לאסדת לווייתן, נבחרה על ידי נובל אנרג'י לספק מצטיין מתוך מאות ספקי הפרויקט. בטקס במשרדי החברה קיבל אליעד כץ, מנכ"ל הבונים, את האות מבריאן הוגאן, מנהל פרויקט לווייתן, וביני זומר, סגן נשיא לעניינים אזוריים של נובל אנרג'י.

אליעד כץ, בריאן הוגאן, אורי אדלשטיין (מנהל פרויקט לווייתן), ביני זומר (צילום: יח"צ)

October 11, 2018

Dear HABONIM team & colleagues,

I am happy to share with you all a mile-stone of achievement for HABONIM in the global market.

Last week we have been presented with a special honorable decoration for **"Excellence In Manufacturing"**.

NOBLE ENERGY selected Habonim as Leviathan **Outstanding Supplier**, out of the projects hundreds of suppliers.

Mr. Brian Hogan Nobel Energy projects leader and Mr. Bini Zomer CEO of Nobel Energy Israel have come to the factory last Thursday and awarded us this token of appreciation in person, expressing their appreciation to our **professional handling of the extraordinary product variety, technical and quality requirements** presented in this boundary breaking project (the world largest natural gas processing platform) and especially our **on time quality deliveries**.

As one of the largest natural gas projects in the world Habonim has supplied, to-date, over 10,000 valves and actuators of various types and technical characteristics ranging from standard valves through to the exceptionally large scale and complex Trunnion Cryogenic valves. In addition to the numerous off-the-shelf products, Habonim designed and manufactured for Leviathan a large amount of customized and unique solutions.

AS this mile-stone of customer satisfaction we have obtained is a result of the professional and dedicated effort of so many, I would like to thank you all for embracing this project challenge and turn it into this inspiring result. I would like to point out the **excellent work** and **personal dedication** to the success of this project made by all of you

We should all now turn this into our next step to climb on to go even higher with world leading customers and projects.

All the best,

Eliad

BUILDING LEVIATHAN'S OFFSHORE GAS PLATFORM

Habonim Industrial Valves and Actuators Ltd., a Kibbutz Kfar Hanassi-based company that specializes in the production and distribution of thousands of valves for the Leviathan Production Platform, was chosen by Noble Energy as an "outstanding supplier," an award given to only a handful of the hundreds of vendors serving the project from around the globe. Habonim CEO Eliad Katz received the award from Brian Hogan, the Leviathan project manager for Noble Energy, as well as Bini Zomer, Noble Energy Israel's vice president of regional affairs. "Habonim showed us that it has the same high standards and quality as other suppliers needed for a gas platform like Leviathan," Zomer said at the ceremony. Pictured here from left: Zomer, a Habonim executive, Uri Edelstein, Hogan and Katz. (courtesy)

תודה לאביבה גולדברג, שחשבה שהוותיקים לא קיבלו מספיק תשומת לב
בחג המשק ולכן יזמה אירוע פרטי עבורינו.

הרעיון היה יפה, נחמד ונעים. היו עוגות נהדרות...

היו רק חלק מהוותיקים, חלקם עם בנים/ות: לן וליבי, רחל אבידור, זמי עם
אורה, מאיר ריינס עם רחל זוגתו בשנים האחרונות, רינה של אלפי ולואי,
אני עם נורית וגבי ופנינה ואורי, הלן לוין, שוש אפשטיין. לא כולם הגיעו.

לאביבה עזרו 2 בנות שלה, בני, ודוד.

דוד אלמן היה אחראי על המצגת

אורי גולן הגיע לנגן

רחל גינת ואילן המאירי עשו חידון קטן על הימים ההם.

קרול לופוב עזרה

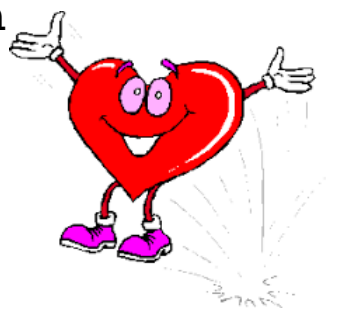
הדסה עזרה גם לנו וגם לאביבה.

זה ריגש אותי מאוד

לא נעלבתי שלא היה מספיק דגש על הוותיקים בחג המשק, אבל
המחשבה של אביבה, מאוד ריגשה ומרגשת אותי עוד היום... אנחנו כבר
כל כך מעט.... עשיתי חשבון, נשארו רק 4 משפחות (בעל ואישה) והיתר
אלמנים ואלמנות.

רוצה להגיד תודה גדולה לאביבה ועוזריה. הרבה הערכה ועוד מילים
מרגשות שאין לי אותם עכשיו.

בשם כולנו שהיינו שם: רות גולן

מפת עסקים בכפר הנשיא / דליה זלצברג

אני מעוניינת ומאוד כדאי ורצוי, לאגד מפת עסקים, לכל העסקים הקטנים והזעירים הרשומים בכפר הנשיא.

עסק זעיר מוגדר כעסק בו יש עד 4 עובדים

עסק קטן הוא עסק בו 5 עד 20 עובדים

לטובת הנושא גייסתי תקציב מ'**מעברים**' גליל עליון שיפיקו לנו פרוספקט צבעוני שיכלול את מפת הקיבוץ עם סימון מיקומו של כל עסק ועסק. אינפורמציה על כל עסק ועסק +תמונה של מיקומו בישוב. .

בקיזור כרטיס ביקור מקצועי לכולנו ביחד .

מה נידרש מכם בעלי העסקים?

לשלם - לא! זה בחינם

לשלוח לי אינפורמציה לפי הנדרש פה למטה :

1. *שם העסק
 2. שם בעל או מנהל העסק
 3. אמצעי התקשורת : טלפון, מייל, קישור לאתר, קישור לדף הפייסבוק.
 4. תמונה שלך בעל העסק
 5. לוגו של העסק
 6. כמה מילים על העסק ? מה העסק מוכר ?
 7. שעות קבלה במידה ויש
- את האינפורמציה יש להעביר ל dzalzburg11@gmail.com עד ל30/10

עזרו לי לעזור לכם, לכולנו.

דליה

צרפת/פריז - ישראל/כפר הנשיא - חתונה

לחתן את הילד הבכור זה לא עניין קל, בעיקר לאמא שכמוני ובעיקר כשהזוג הצעיר חיי בפריז והכל מתארגן בתקשורת בין יבשתית. כדאי לעשות קצת סדר לאלה שלא מבינים עניין. היו שתי חתונות, הראשונה בסוף אוגוסט בבניין העירייה ברובע ה-11 בפריז, בהשתתפות המשפחה המצומצמת משני הצדדים וחברים לעבודה ממשרד הביטחון ואל-על. וטכס חתונה שני, כאן בכפר הנשיא לפני כשבועיים ביום שישי. אין ספק גלעד אני עברנו חוויה של פעם בחיים, בנושא ארגון חתונה בשנת 2018, שכללה בתוכה גם את הפרטים הקטנים קטנים. לא אלאה אתכם בכל מה שעברנו כי זה לא מטרת כתיבתי, המטרה היא להודות לקהילה שחיבקה אותנו ואת שגיב ומור ביום חגנו. תודה על הטיפים והעצות לאורך הדרך, הברכות, האיחולים החיבוקים והנשיקות. ובנימה אישית אני רוצה לאחל שנזכה כקהילה לעוד הרבה אירועים שכאלה, רק אור שמחה ואהבה. ושוב תודה מעומק הלב ארי גלעד שגיב ומור משפחות שטיינר לוין ואמיר

2i6-2n2

מזל טוב לשגיב ומור לנישואיהם
רוב נחת להורים; ארי וגלעד שטיינר
שמחה לסבתא חלן לוין ולמשפחה המורחבת.

פחד-216

מזל טוב לענר ורזני לנישואיהם
רוב נחת להורים; יניתה וזאביק ניצן
שמחה לסבתא ג'וליה ולסבא אריה
ולמשפחה המורחבת.

על דא ועל הא / חעט: תמר וולפין

על כדורגל ורב תרבותיות

לפני שבוע הייתי בלונדון. הרבה דברים יפים אפשר לראות בלונדון, אבל מבחינתי, אחד הדברים שאני כל פעם מתפעלת ממנו מחדש, הוא הססגוניות של אנשים. מכל הצבעים, מכל ארצות המוצא, מכל הדתות, ומכל האמונות. אינני מתכוונת לערב-רב של התיירים אשר גודשים את גשר ווסטמינסטר ומצטלמים כשגלגל הענק נמצא ברקע. אני מדברת על תושבים ואזרחים אשר מאכלסים את העיר.

אני אוהבת לשבת בסניף של סטארבאק בגולדרס גרין, להתיישב על כיסא גבוה ליד החלון הפונה אל הרחוב, ולהסתכל בעוברים והשבים. אנשים שחורים, לבנים, וכל גווני המוקה שביניהם, אנשים בחליפות, בגלימות צבעוניות, בכיסויי ראש שונים ומשונים לגברים וגם לנשים. וכולם הולכים הביתה או אל תחנת האוטובוס בסיום יום העבודה. כולם הולכים לביתם, אל משפחתם, כדי לאכול בארוחת הערב את המאכלים שהם רגילים אליהם מהודו, פקיסטן, לבנון או רומניה ופולין, או להזמין טייק-אווי סיני. הם יושבו עם בני משפחתם, ידברו איתם באנגלית או בשפת האם שלהם, או בתערובת של השתיים, אחר כך יראו טלוויזיה וילכו לישון לקראת יום עבודה חדש.

הזרם הזה של אנשים שהולך ביחד ברחוב, תלמידי בית הספר, שחורים ולבנים, וכולם באותה תלבושת אחידה, שהולכים ביחד מפטפטים וצוחקים ביחד, הם מראה מאוד מלבב.

ביום רביעי עלינו על המטוס בחזרה לארץ. לא אלאה אתכם כאן בנתיב הייסורים של נמל התעופה לוטון (שזכה בתואר נמל התעופה הגרוע ביותר בבריטניה), בבדיקה הביטחונית המדוקדקת והמעצבנת, שהעבירו אותי ועוד אישה זקנה שהייתה מאחורי. בסופו של דבר עלינו על המטוס. בין הנוסעים היו, כרגיל בטיסות אלה, לא מעט חרדים בבגדים שחורים, בכובעים שחורים, מעילים שחורים, זקנים ופאות שהם סלסלו כל הזמן, וכמובן שהם גם מלאו את האגף האחורי של המטוס כשהגיעה שעת תפילת מנחה, ודברו יידיש בינם לבין עצמם. אבל הפעם הייתה גם קבוצה נוספת במטוס. היו אלה כמה עשרות אוהדים של נבחרת סקוטלנד בכדורגל, שבאו לראות את קבוצתם משחקת נגד נבחרת ישראל ביום המחרת. הגברים שביניהם היו לבושים בחצאיות במגוון המשבצות וצבעיהן, שלכל דגם יש את המשמעות שלו. היו להם גם המגנים שעל הבטן, גרביים ארוכות, ואולי עוד כמה פריטי לבוש שאינני זוכרת כעת.

ברגע מסוים נעמד ליד המושב שלי אחד הסקוטים ואמר לאישה שעמדה לידו: "אף פעם לא ראיתי אנשים כאלה עם הכובעים והפאות, אמנם ראיתי בטלוויזיה אבל אף פעם לא ממש, מול העיניים שלי". הרמתי את הראש ואמרתי לו: "ואני בטוחה שהאנשים האלה אף פעם לא ראו גבר לובש חצאית, ומה שבטוח שהוא לא ראה כאלה בטלוויזיה..."

גם החרדים וגם הסקוטים (אגב, כמויות הבירה שהסקוטים שתו במהלך הטיסה היו מרשימות ביותר...) ישבו אלה עם אלה כשכולם רוצים להגיע בשלום לישראל. החרדים התפללו תפילת מנחה, והסקוטים התפללו שהנבחרת שלהם תנצח. תפילתם של הסקוטים לא נענתה בסופו של דבר. מה בנוגע לתפילת החרדים? על זה לא היה כתוב בעיתון ביום המחרת.

אני תומכת בגיורא זלץ בבחירות לראשות המועצה

לפני שש שנים לא הצבעתי בעד גיורא זלץ. לא הכרתי אותו והיה מועמד אחר שתמכתי בו. לפני שש שנים הייתי מנועה מלהביע עמדה, מכיוון שהייתי יו"ר וועדת הבחירות האזורית. מאז חלפו שש שנים, גיורא זלץ נבחר לראשות המועצה, למד את התפקיד, ולדעתי הוא היום ראש מועצה טוב. מכל מקום ודאי חבל לבזבז את "שכר הלימוד" ששולם במהלך הקדנציה, ולהתחיל לשלם שכר לימוד למישהו חדש, ואני בהחלט בעד שגיורא ימשיך לקדנציה נוספת.

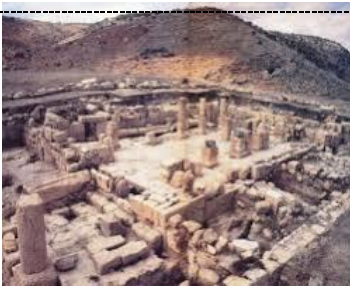
המועצה, בראשותו של גיורא עשתה לא מעט דברים גדולים שהשפיעו, משפיעים וישפיעו על כפר הנשיא.

- בניית הסובה. במשך כמה שנים בקדנציה של ולנסי, התעכבה הבנייה, בעיקר כי נדרש מכפר הנשיא תשלום השתתפות גבוה מאד, וכפר הנשיא, בצדק, לא הייתה מוכנה לכך. בניית הסובה התבצעה והושלמה במשמרת של גיורא, וכל האזור המרכזי של הקיבוץ קיבל פנים יפות, מסודרות ובטוחות.
- שיפוץ גן שקד – לאחרונה התבצע שיפוץ יסודי של גן שקד (ושל גנים נוספים באזור)
- בניית הבית הסיעודי החדש אצלנו. אמנם הבעלות היא של פיתוח הגליל וחברת "עמל סיעודית", אבל המועצה הייתה מעורבת בקידום בניית הבתים הסיעודיים בגליל העליון, וגם גייסה את הכסף מהביטוח הלאומי, שאנחנו התקשינו לגייס.
- גם בבניה של מפעל הבונים החדש, היה גיורא מעורב בהסרת חסמים בירוקרטיים בשלב האישורים שנדרשו.
- כפר הנשיא זכה להיות אחד הקיבוצים שבהם מועדון "מופת" לתושבים הותיקים (מועדון "המפגש"). מדובר בתמיכה ששווה הרבה מאד כסף, שממנה נהנים כמה עשרות אנשים בכפר-הנשיא.
- כחברה בדירקטוריון של פיתוח הגליל, הייתי מיועצת למאבק הקשה מול רשויות המדינה, ובעיקר משרד האוצר, בנושא משבר המים. ההסכם על 360 מיליון השקלים שהוקצבו כתמיכה וסיוע לחקלאי הגליל, הגיע בתום מאבק קשה, שגיורא זלץ עמד בראשות הגורמים שחברו יחד, אל מול הגופים השונים, שברובם, הם לא החסידיים הגדולים של ההתיישבות. ההסכם הזה משפיע וישפיע לטובה על כל תושבי המועצה, ולא רק על החלקאים שביניהם. ההישג הזה מעיד על יכולות, על מסירות לתושבי המועצה ועל מנהיגות.

מכל הסיבות האלה, וודאי יש עוד סיבות, אני תומכת בקדנציה נוספת לגיורא זלץ וקוראת לתושבי כפר-הנשיא להצביע עבורו.

תמר וולפין

סיפור מאת מרקי /שמעה וכתבה שושנה ש.

לפני שנים לא רבות כל כך, ראיתי שטומי, זאבי ועוד אנשים נסעו כל שבוע לאיזה מקום לעשות ארכיאולוגיה. שאלתי אם אני יכול לבוא לצייר שם. זה היה במרות. שבוע אח"כ שאלתי אם אני יכול לבוא שוב, והפעם הארכיאולוג שאל אותי אם אני מוכן לעבוד בשבילו, לצייר כל דבר שהם מוצאים. אמרתי כן. היה מעניין. הם כל כך רצו צייר לעבוד איתם, בגלל משהו שקרה עם צייר אחר שהיה איתם. זה קרה בסופו של יום עבודה, כשרצו לחזור הביתה, הצייר עדיין עבד, והוא הראה להם את הציור, בו נראה היה קיר עם סימן של קשת. היה שם פתח. הפתח הזה סימן כניסה למשהו שהשפיע על כל מה שהם שיערו וחשבו. היו אז וישנם אין סוף ויכוחים - אם סיפורי התנך נכונים. הפרט הזה בציור הזה עזר מאוד להוכיח דברים.

צייר יכול לראות יותר מצלם. פתחו את הקיר, וזו היתה כניסה לעוד מקום. ציירתי איתם כל שבוע, ואז אמרתי שאני רוצה גם לחפור. לא נתנו לי, כי אמרו "כולם יכולים לחפור, אבל רק אתה יכול לצייר".

אמרתי לג'ו סינה שאני רוצה ללכת לחפור באיזו פינה קטנה, הוא אמר שהם כבר בדקו שם. אמרתי שגם אני רוצה. לא יכולים להגיד לי לא, כי אני מתנדב. פתאום ראיתי משהו ממתכת, קראתי לאחראי, והוא שמח מאוד ואמר שאלו מאזניים. יש להם כבר שני חלקים של המאזניים, הביא קופסא, כתב מה זה ושם בפנים. המשכתי לחפור, ומצאתי מטבע, כל כך קטן ודק, ואז עוד 2-3, קראתי לו, הוא השתגע, הביא עוד קופסא וכתב מה יש בתוכה.

הוא הסביר לי שכשהם חופרים, הם שמים את האדמה בצד, ואז בא מישהו ומסנן את האדמה. זאבי ניצן לקח את ערימת העפר וסינן, ומצא מטבעות שאני לא ראיתי. כל החפירה הפסיקה, אנשים באו לראות. המשכנו לחפור ומצאנו עוד כמה מטבעות. כבר היו לנו כ-20 מטבעות זהב וברונזה. הגענו לאיזו אבן, שהיה בטוח שחסמה משהו, הם הביאו קומפרסור להזיז אותה. ג'ו סינה נכנס ואחרי זמן קצר ואמר, תביאו קופסא גדולה יותר והוציא משם ערימה של מטבעות כ-500, כולם הגיעו, היו המומים. סידרנו אותם בשתי ערימות. וזאבי לקח אותם. ג'ו ואני ישבנו שם עייפים מאוד, אבל שמחים. הארכיאולוג בא ואמר, אל תכעסו כשתשמעו מה הם אומרים עליכם, הם אמרו לו: "מה אתם רוצים, שמים שני סקוטים בתוך הבור, בטח שימצאו אוצר...." זה היה כתוב בכמה עיתונים.

אחרי זה באו אלי כמה ארכיאולוגים, וסיפרו לי שעשינו טעות. שמנו את כל המטבעות יחד ולא הפרדנו בין מה שמצאנו מחוץ לבור ובתוך הבור. נו....!

שמעה התרשמה וכתבה שושנה ש.

פצ'אות ב"לב הקיבוץ" / רחלי ומעין

אפשר בקלות להבחין שהסתיו כבר כאן. אנשים שמגיעים ללב הקיבוץ מבקשים שנכבה את המזגן. ולאורך כל היום כמעט ולא צריך להפעיל אותו. אולי בעצם רק כאשר אנחנו שוטפות ריצפה וסוחבות כסאות ושולחנות וכשהזיעה נוטפת.

בארון הבגדים תוכלו למצוא גם בגדים לבית הספר. אז לפני שאתם מבזבזים כסף על בגדים כדאי לכם לעבור בלב הקיבוץ ולבדוק אם יש כאן מה שאתם צריכים לילדיכם. יש גם מעילים ובגדי חורף במצב טוב וברמה גבוהה.

שאלו תרם לנו שק אגרוף ענק. והילדים משתמשים בו גם לטיפול ועכשיו יש להם גם דרישות למתקנים שהם רואים בניג'ה ישראל, ועוד מתקנים מאתגרים מהסוג הזה. אם יש לכם משהו כזה בבית ואתם כבר לא משתמשים בהם נשמח לקבלם עבור הילדים. טרמפולינה, סולם נתלה, ערסל נתלה, חבל קפיצה והולה הופ ועוד...

השבוע נאלצנו להעביר את פתיחת לב הקיבוץ מיום חמישי ליום רביעי, בגלל אירוע חיצוני. והחלטנו להעביר באופן קבוע את יום הפעילות השני והארוחה ליום רביעי. אז הנה עודכנתם.

לאחר פניות רבות לקיים ארוחת ערב למבוגרים, בנוסף לשתי הארוחות שכבר קיימות, החלטנו לפתוח בפרויקט חדש: "ארוחת ערב למבוגרים" ברמה של מסעדה. כדי לקחת חלק בארוחה יהיה צורך להירשם מראש. הארוחה תעלה 30 ₪ בלבד לסועד/ת.

בארוחת ערב למבוגרים הראשונה שתתקיים ביום ה' ה- 1.11 **התפריט יראה כך:** שיפודי פרגיות, קבב מקומי, כנפיים, אורז של רחלי (מאוד טעים), חומוס, טחינה, סלטים וחמוצים, מנה צמחונית לצמחונים. ולקינוח עוגות משובחות. תתחילו להירשם.

לאחר הבראנץ' האחרון, שהשתתפו בו מעל 150 סועדים, היה ברור שיש ביקוש לכך שהבראנץ' יהפוך למסורת. אז בשלב זה נקיים בראנץ' אחת לחודש. מאחר וחברים ביקשו שנודיע להם מראש כדי שיוכלו להתארגן או להזמין בני משפחה מהחוץ, אז אלה שלושת התאריכים הבאים שבהם יתקיים בראנץ': שבת 17 בנובמבר, שבת 15 בדצמבר, ושבת 19 בינואר. תרשמו ביומנים וכמובן שכולם מוזמנים להצטרף לחוויה החברתית המהממת הזאת.

ומה יקרה אצלנו השבוע:

ביום שישי ה- 19.10 קבלת שבת ולאחריה ארוחת פוט לאק.

ביום שבת ה- 20.10 בשעה 11:00 בלב הקיבוץ פתיחה חגיגית של התערוכה של ניסן ופיניקס. במהלך האירוע ישירו פיניקס בלווי עדי פלאות ורוני וגיא וגנר. כיבוד יוגש.

ביום ראשון ה- 21.10 בבוקר מהשעה 9:30 כל מי שמעוניין ליצור לוכדי חלומות או דברים אחרים מוזמן.

ביום שני ה- 22.10 לב הקיבוץ ייפתח לציבור בשעה 16:00 ומהשעה 17:15 תוגש ארוחת ערב.

ביום רביעי ה- 23.10 כנ"ל. נפתח בשעה 16:00 ונגיש ארוחת ערב מהשעה 17:15. כדאי להגיע.

ביום ראשון 28.10 בשעה 20:00 יבוא ראש המועצה גיורא זלץ להיפגש עם חברי ותושבי כפר הנשיא. יומיים לאחר מכן ניפגש בקלפי. להת' מעין ורחלי

איך אומרים ביידיש? - סחתיין. תראו כמה פעילויות יש בלב הקיבוץ.
יישר כוח הבנות וכל תומכיהן והעוזרים במלאכה.
זה ממש לא מובן מאליו. מסעדה, בית קפה, אירועים חברתיים, ממסדיים,
ויצירה. מה עוד נחוץ? (חשבון בבנק לסחר חוץ... :)

בחירות לרשות המקומית, רבותי זהו יום הבחור

לא פעם החכם אומר בעיצבון, / שהחוכמה היא הבל ורעות רוח,
אך אם הכסיל צועק מיד שזה נכון, / אולי הוא קצת יותר מדי בטוח.
כי בין דברי חכם, ובין דברי טיפש, / כאילו אין הבדל – הבדל בכל זאת יש!

(נתן אלתרמן שיר החכם והכסיל)

בסוף החודש עתידות להתקיים בחירות לראשות המועצה. ואין לכם תנאי מעבדה טובים יותר ממערכת בחירות, מכל סוג שהוא, כדי להיווכח עד כמה צודק נתן אלתרמן. וכבר ראינו בבחירות בעבר כמה חכמים וכסילים שמערכת הבחירות טשטשה כמעט את ההבדל הדק החוצץ ביניהם.

אבל אם אניח בצד לרגע את ה"כאילו אין הבדל- הבדל בכל זאת יש!" ואת "אך אם הכסיל צועק מיד שזה נכון, אולי הוא קצת יותר מדי בטוח" מ"שיר החכם והכסיל", ומתעלה לשניה מעל לצדקנות הטבעית הרובצת לפתחו של כל אחד מאתנו, אני מגלה, לשמחתי יש לומר, שסוף סוף באמת יש לנו מערכת בחירות עם שני מועמדים. ואפשר לומר, שבינתיים כמעט ולא גלשנו לביוב במהלך ההתמודדות ביניהם. אולי בקטנה, פה ושם.

ואיך שלא נסתכל עליה, בעיניי על כל פנים, נכון לעכשיו יש לנו מערכת בחירות טובה. שאמנם התחילה מנומנם אבל הנה היא הולכת ומתעוררת לפחות מאז שגדי יעקב החליט להצטרף למרוץ ולהכניס מעט מתח בריא לחיינו כאן בגליל העליון.

שם המשחק הוא דמוקרטיה - כחסידי גדול של צורת השלטון המכונה, גם בפי אוהדיה, "הפחות גרועה מכולן" - הדמוקרטיה, אני סבור שככזו מן הדין שתהיה מבוססת בעיקר על שקיפות ולא על הסתרה. לכן הבחור, ככל שיבין טוב יותר את המועמדים והאלטרנטיבות השונות שהם מציעים, כך האופן שבו יכריע, לטובת מי מהמועמדים, יהיה משמעותי ועמוק יותר (ואני בהחלט מעדיף מצב של התלבטות בין שניים ואפילו שלושה מועמדים, על מצב של "התלבטות" בין מועמד אחד).

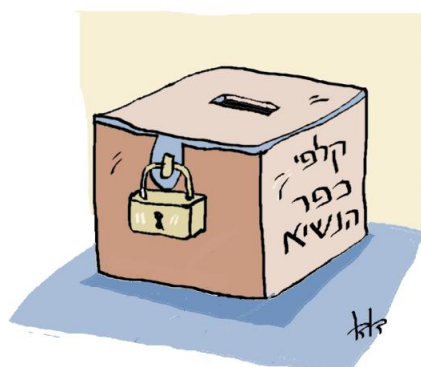
מאחר ולפני בחירות אני נהנה ממשהו שלא יהיה לי לאחריהן, אני עדיין לא בכיס של אף אחד, אני אוהב להכריע רק לאחר שנפגשתי עם המועמדים ובחנתי היטב את האלטרנטיבות השונות שהציגו בפני. ורק לאחר שישנם לי כל הנתונים, אני ממתין, כמו כל לוחם חי"ר טוב, שיתפזר ערפל הקרב ורק אז מחליט.

לאחר שנפגשתי במתמודדים (אם יכתתו רגליהם וידרימו עד לכפר הנשיא שנמצא בדרום המקופח והרחוק של עמק החולה) אומר לעצמי כמה שפר גורלנו וישנם לנו, לפחות, שני מתמודדים ראויים. אמנם בינתיים רק מועמד אחד הראה את פניו במועדון החברים של כפר הנשיא. ואני עדיין ממתין שגם גיורא יואיל לעזוב את אזור הנוחות שלו בצפון ויבוא גם הוא, להתמודד עם שאלות קשות שעשויים/עלולים לשאול אותו חברים ותושבים נרגזים על הבטחות שהבטיח ושכח לקיים.

כי אין לך דבר שמוציא את הטוב ביותר או הרע ביותר מן המתמודדים, מאשר מי שלמענו מתקיימת מערכת הבחירות באמת- **קהל הבוחרות והבוחרים**.

כדאי להוסיף ולציין שהמועצה שלנו נמצאת היום על פרשת דרכים. כאשר כל אחד מהמועמדים עשוי להוביל את המועצה לדרך אחרת. גיורא מייצג, נכון לעכשיו ועד שיתברר אחרת, את פניה הישנים והמסורתיים של המועצה. קרי מועצה של קיבוצים שהיו רגילים לנהל את חייהם הפנימיים במעורבות מאוד נמוכה במועצה. הפנים של המועצה השתנו בעקבות התנופה הדמוגרפית שהכניס ולנסי. גדי יעקב יוביל, כך הבטיח אצלנו במועדון, את המועצה לקראת העתיד. ויתאים אותה כך שתוכל לעמוד לרשות התושבים. שתי אופציות כמעט הפוכות ושכל אחד יצביע לפי נטיות ליבו. אני מקווה שיהיה לבוחרים במועצה את האומץ לפנות לדרך חדשה שבה ירווח לכולנו, עד כמה שאפשר, כאשר המצב הכללי במדינה הוא די על הפנים בסך הכל.

והבוחר אכן יאמר את דברו ב-30 באוקטובר! וכולנו נצטרך לכבד את דברו של הבוחר. ולאחר שהבוחר יאמר את דברו כבר אי אפשר יהיה לשנות את הבחירה. לכן כדאי עוד קודם להיפגש עם המועמדים ולגבש דעה. בינתיים נתבשרתי שגם גיורא זלץ, ראש המועצה הנוכחי, יתארח אצלנו ביום ראשון ה-28.10 בשעה 20:00 במועדון. אני מזמין את כולנו להגיע כדי לשמוע וגם כדי להגיד לו את אשר ליבכם ולשאול אותו גם שאלות קשות. עשויות להיות לכך השלכות על עתיד כולנו.

פוליטיקה מרגשת כמעט כמו מלחמה ומסוכנת ממש כמוה.
במלחמה אתה עלול להיהרג רק פעם אחת, ובפוליטיקה הרבה פעמים.

[וינסטון צ'רצ'יל](#)

נעים להכיר / מיכל אשחר

השאלות זהות בכל שבוע, השאיפה היא להכיר את כל חברי הקהילה, והשבוע – **יניתה ניצן**, בת קיבוץ שמתגוררת בהרחבה

איך הגעתי לקיבוץ

נולדתי כאן, להורי שהיו בין מייסדי הקיבוץ. נולדתי שבועיים אחרי המעבר ממנסורה למיקום הנוכחי, ולמעשה הייתי הראשונה שנולדה כאן (בבית החולים הסקוטי בטבריה) ולא בחדרה. זאביק, בעלי, נולד כאן שבועיים אחריי. בשנת 92 עזבנו את הקיבוץ לקרית שמונה לתקופה שנמשכה 18 שנים. בחגיגות ה – 60 לקיבוץ השתתפנו בתזמורת המנדולינות לכבודו של מקס, והיתה אווירה כל כך שמחה ומלכדת, היה משהו מאוד מיוחד באוויר. בעקבות זאת, ובעקבות הרצון להיות קרובים להוריו של זאביק שגרים כאן, החלטנו לחזור. בדיוק התחילו אז לבנות את ההרחבה, והחלטנו להגיע לכאן.

מה אני עושה בחיים

אני פיזיותרפיסטית ובכך אני עוסקת מאז 73, אז סיימתי את הלימודים. חלק מהזמן עבדתי בקיבוץ, הקמתי כאן חדר פיזיותרפיה, ויתר הזמן בקופת חולים בכל האיזור- ק"ש, צפת, טבריה, בוקעתא, חצור וקצרין. יצאתי לפנסיה לפני ארבע שנים, אני עדיין עוסקת בטיפולים פרטיים מדי פעם, ושאר הזמן אני עובדת בגינה שזה עיסוק שאני מאוד מאוד נהנית ממנו. יום אחד בשבוע אני בתל-חי בבית ותיקי הגליל שזה מקום מאוד נחמד לשמוע הרצאות ולפגוש אנשים.

קרובי משפחה בקיבוץ

הוריו של זאביק – ג'וליה ואריה ניצן. אני מאוד קרובה אליהם ולפעמים אנשים שואלים אותי מה שלום ההורים, ומתכוונים אליהם. עופר בננו הבכור גר בלוטם, עובד פעם בשבוע בברכה של צביה כהידרותרפיסט. שלושת ילדינו האחרים גרים במרכז הארץ.

כמה מילים על הקיבוץ

אני אישית מאוד קשורה לכפר הנשיא. הייתי רוצה לראות אותו מתאושש ומתפתח, ועם זאת לא מאבד את הציביון המיוחד שהיה לו.

משהו שאני רוצה לספר

פיזיותרפיה זה הייעוד שלי, וזהו בעיניי אחד המקצועות המעניינים והמספקים שיש. תמיד אהבתי את העבודה, ומבחינתי זאת היתה גם העבודה וזה גם ההובי. זה מקצוע חי, שדורש כל הזמן התחדשות וחדות. כל אדם הוא אחר וצריך לחשוב איך לעבוד איתו, וגם כל פגישה עם אותו בן אדם היא גם שונה ואם רוצים לעבוד טוב, אז צריך להתבונן ולהפעיל את הראש, ולא לקפוא על השמרים. להתאים לכל אדם ולכל מצב את הטיפול שמתאים לו. עדיין היום אחרי 45 שנה במקצוע זה לא משעמם ואני נהנית מכל רגע ומוצאת דברים חדשים לעשות.

תודה רבה יניתה, נעים להכיר!

"My pain is my art"

תערוכת אומנות מרפאה
(הכח שביצירה) ציורי פרחים
של פניקס וניסן!

מזמינים אתכם באופן אישי
לפתיחת התערוכה הראשונה
שלנו, ביום שבת ה 20/10
בשעה 11:00 ב"לב הקיבוץ"
ישירו: פניקס בליווי עדי פלאות,
רוני וניא וגנר.

יוצגו מספר פריטים נבחרים
של הלכשה של ניסן' ואמנות
זכוכית

שווה 1000 מילים? דוד אלמון

**ביצה קשה או "קלה"?
אוי, מה הבימקום?**

**מי לא היה שם?! ג'ו-סינה, לו סגל,
בתיא ריינס, איציק (השמון), ג'אק
נורטון, ברני מרכס, ועוד שקשה לזהות.
וכמובן מוסי המאירי, המלצר לאותו יום.
בימים ההם אפילו "ארוחת בוקר" היה
"זיג" בפני עצמו!**

משולחן העורכת

לפי ההקדמה לדברי הכפר של לפני שבוע, פשוט נדהמתי לקרוא את רשימת האתרים והאפשרויות הדיגיטליות שדוד הכין לטובתנו, בלי שנבקש ובלי שאנו יודעים שהוא עושה את זה.

דוד, אני רוצה להודות לך על כל העבודה הבלתי מובנת לי, שעשית במשך השנים ולאחל לך בריאות להמשיך במשימה.

בחיבה, שמחה ארנולד.

תודה לך שמחה, שהזכרת לי שגם עליי להודות. ובמיוחד עליי להודות לדויד על היותו שותף פעיל כל השנים, בשליחת דברי הכפר לנמענים מידי שבוע.

והכתובות הרבות בורחות וחוזרות ומשתבשות כיד רוחו העצמאית של המחשב. ודויד לא מרים ידיים ושוב משכתב את הכתובות, ושוב שולח.

ו..כן, דואג לאיחסון אינטרנטי של כל ההסטוריה שלנו בכתובים ובתמונות, שהוא ורעיתו מצלמים באירועי החברה הרבים והמגוונים.

דויד הוא איש, שיוצר ארכיון עצמאי וצבעוני. כאן הוא נולד והוא רוצה שכולם ידעו את שהיה במבנים שנחרבו, ועוקב אחרי תהליכי בנייה חדשה. זזים, דויד בשטח. מצלם. מתעד.

טוב לנו שיש מישהו כזה. בנוסף לארכיון של כל הזמנים כמובן, שהשאר לנו יצחק עדר ההסטוריון הגדול, ומתחזקת וממשיכה אותו רחל גינת.

כל לחי ותודה לך, דויד.
ש.

שבח ושלום